

νικού Κυπριακού Λαού της περιοχής Κυθρέας δια την άδικη κατακράτηση όχι μόνο γνήσιων αγωνιστών της Ε.Ο.Κ.Α. αλλά και ανυποψίαστων αθώων πολιτών στα κρατητήρια της Κοκκινότριμιθιάς, Πύλας και Πλατρών, όπου υφίσταντο ανείπωτα βασανιστήρια από τους περιβόητους Άγγλους ανακριτές των ούτω

καλουμένων ταγμάτων ασφαλείας.

Μπροστά στα δεινά των κρατητηρίων της Κύπρου ωχριούν και αυτά της Χιτλερικής Γερμανίας Νταχάου και Αουσβίτς.

Χριστόδουλος Πέτσας

ΛΕΥΚΟΝΟΙΚΟ

Στιγμές ανεξίτηλες
σφύζουσες και στίλβουσες
παλλόμενες, ζώσες
Μέσα από μένα και πέρα από μένα
στον αέναο χρόνο αποτυπωμένες
Όπως υπήρξες και αγαπήθηκες
και όπως υπάρχουν, καθώς αγαπιέσαι
Οι ώρες σου,
μακρινές και σιμά μου.

Ξεριζωμένες και ανάλλακτες
Έτσι όπως τις περιδιάβηκα
και τις αξιώθηκα
Ανεκπλήρωτες πια και αβάσταχτες
Σπαράσσουσες και λαμπηδόνες
Απόσταγμα και δάκρυ
Γεύση ηδεία, τύχη αγαθή
και δώρο θείο,
που μας δόθηκες.

Αιμάτινη τώρα
στον ουρανίσκο μας φαρμάκι
η σφαγή σου
Δεν τον χωρά ο νους,
δεν τον αντέχει,
του ονόματός σου τον αφελληνισμό
Σεργιάνι του νου
στα καλτερίμια σου, στα πρωινά σου
στ' απόβραδα τα δειλινά σου.

Στην ομορφιά σου, που ολούθε άνθιζε
Στις Κυριακές σου,
στα μεσημέρια σου,
στα λιόδεντρα σου.

Σ' όλες τις μέρες σου,
που σου ξερίζωσαν
κι όμως ανέγγιχτες μας
συντροφεύουν
Της αυλής το γιασεμί
Του κάμπου σου το μεστωμένο στάχυ
Και τ' ολοπόρφυρο του υφαντού σου.

Έτσι όπως έκλωθαν και κένταγαν
και τάνυζαν το μεράκι τους,
οι γυναίκες σου
στο χτένι τ' αργαλειού σου
Τις ώρες σου κρατάω φυλακτό
ένα με την ψυχή μου.

Έτσι όπως τη λεπτούργησε το φως σου
και η ζέστη σου, ο πυρωμένος κάμπος
και οι θημωνιές,
το γέλιο και το χώμα σου
π' ανθοβολούσαν
Λευκόνοικο, της πρώτης ηλικίας ευδία

ΕΛΕΝΗ ΦΕΓΓΟΥΔΑΚΗ
ΑΘΗΝΑ